

althans niet van mij te willen zeggen. Keer op keer ben ik in gevaar door het gepeupel aangerand te worden en geen predikdienst gaat voorbij, of in het armzakje wordt het een of ander paskwil of bedreigend briefje tegen mij gevonden."

„Gij?" vroeg de patriot spottend. „Schrijf gij, liever dan u met staatkundige vraagstukken in te laten, boekjes over de zaligheid van Sokrates." De predikant werd ongaarne er aan herinnerd dat hij zich indertijd, op niet geheel gelukkige wijze, had gemengd in den pennestrijd tusschen Hofstede, Roseman en andere godgeleerden, over de vraag of een voortreffelijk heiden als Sokrates na zijn dood de zaligheid al dan niet zou deelachtig geworden zijn; hij was uit het veld geslagen en zweeg voorloopig. Hofland had zich, na zijne uit-

„Ik heb nooit gevreesd mijne gevoelens met daden te bekrachtigen..."

daging, uit den woordenstrijd teruggetrokken en liep met groote stappen het vertrek op en neer, in gezelschap van Blijleven, die ontzettend genoot; hij had zich niet durven voorstellen dat de zaken zoo'n vaart zouden nemen en voegde den vaandrig met koddige deftigheid toe: „Ende dit alles vindt ge voorspeld in de gewichtige voorzeggingen van dr. Ludeman, in diens *Astrologische spiegel der wereld in twaalf brieven en sleutels*." Maar de officier luisterde niet; hij peinsde over het aanstaande tweegevecht en maakte, al loopende, met de hand eenige schermbewegingen in de lucht, in zijne verbeelding den patriot door eene reeks gelukkige stooten en parades al spoedig buiten gevecht stellend. „Links weer! Streck! Schijnstoot rechts, links; stoot rechts! Tweemaal overheen; uitval!" aldus mompelde hij, af en toe op den grond stampend, alles tot buitensporig vermaak van Blijleven, die het menschelijk bestaan beschouwde als een groot tooneel, waarbij hij zelf als toeschouwer optrad en welks spelers hem al dan niet amuseerden. En de thans optredenden